

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De latronibus Coloniae in rotis positis, cap. 55.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

quod & fecerunt. Venientes ad eum viri honesti, in fidu-
de sua eum educere voluerunt, volentes inter ipsum
& occisum, seu occisi amicos, componere, miserti illius. Quod cum primum acceptasset, mox habitu se-
cum consilio respondit: Non egrediar, nisi absoluti
sitatem a pollicito jutamento. Quem post paululum unus
ex sodalibus vocans, ait: Exi Bernarde, exi, vinum op-
timum in tali venditur taberna: quos secutus, post
modicum proditus est & captus. Requisitus cur existet de ecclesia, respondit: Ita mihi afferre videbatur
pauimentum sub pedibus meis, ut sustinere non possem. Posito eo in rota, cum mane scholares ad eum
venissent, & dicerent: Bernarde, viuis adhuc? fuerat
enim literatus. Respondit: Adhuc viuo, moxque sub-
jecit: in nocte transacta campum istum plenum vidi
demonibus. Nullum tamen signum vel verbum pœ-
nitudinis ab eo audire vel videre potuerunt.

C A P V T L V.

DVM tempore quodam tres latrones iuxta Coloni-
iam rotali pœna plexi fuissent, ego altera
die cum ceteris scholaribus accurrens, quæ
ab uno illorum, qui adhuc viuebat, dicebantur audi-
ti. Requisitus qua hora mortui fuisset socij sui, respo-
dit: Hac nocte, quando mortuus est iste qui iuxta me
sedet, totus campus coruis fuerat repletus: quos dæ-
mones intelleximus in specie coruorum animam e-
gressam expectantium. Et cum haec miser ille vidisset,
nec una quidem vice nobis audientibus Deum inuo-
cauit, nihil habens contritionis. Ex quo colligitur q-
hi, qui male viuunt, sepissime male finiunt, indigni mi-
sericordia, tam in præsenti quam in futuro. Quæ cru-
dele peccatum sit sanguinem fundere, & dissensiones
fouere, præsens est exemplum.

C A P V T L VI.

IN episcopatu Coloniensi duæ generationes rusti-
corum inimicitias mortales exercebant: Habetat Discor-
autem duo capita, duos videlicet rusticos magna- diam fo-
nimos ac superbos, qui semper noua bella suscitabat, uentes.
suscitata fouebant, nullam fieri pacem permittentes.